

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 10C/215/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312211440
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Zbyňovcová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2014:1312211440.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Zbyňovcovou v právnej veci navrhovateľky: D. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. I. T. D., Y. X, zastúpená: Advokátska kancelária B & S Legal s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingová 5, IČO: 35 929 049, proti odporcovi: Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava, Tomášikova č. 48, IČO: 00 151 653, zastúpená: JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., Piešťany, Sad A. Kmeťa č. 24, IČO: 36 866 598, o zaplatenie 1 253,88 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke sumu 1.253,88 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške:

- 9 % ročne:

zo sumy 46,44 Eur od 16.05.2010 do zaplatenia
zo sumy 46,44 Eur od 16.06.2010 do zaplatenia
zo sumy 46,44 Eur od 16.07.2010 do zaplatenia
zo sumy 46,44 Eur od 16.08.2010 do zaplatenia
zo sumy 46,44 Eur od 16.09.2010 do zaplatenia
zo sumy 46,44 Eur od 16.10.2010 do zaplatenia
zo sumy 46,44 Eur od 16.11.2010 do zaplatenia
zo sumy 46,44 Eur od 16.12.2010 do zaplatenia
zo sumy 46,44 Eur od 16.01.2011 do zaplatenia
zo sumy 46,44 Eur od 16.02.2011 do zaplatenia
zo sumy 46,44 Eur od 16.03.2011 do zaplatenia

- 9,25 % ročne:

zo sumy 46,44 Eur od 16.04.2011 do zaplatenia
zo sumy 46,44 Eur od 16.05.2011 do zaplatenia
zo sumy 46,44 Eur od 16.06.2011 do zaplatenia

- 9,5 % ročne:

zo sumy 46,44 Eur od 16.07.2011 do zaplatenia
zo sumy 46,44 Eur od 16.08.2011 do zaplatenia
zo sumy 46,44 Eur od 16.09.2011 do zaplatenia
zo sumy 46,44 Eur od 16.10.2011 do zaplatenia

- 9,25 % ročne:

zo sumy 46,44 Eur od 16.11.2011 do zaplatenia

- 9 % ročne:

zo sumy 46,44 Eur od 16.12.2011 do zaplatenia
zo sumy 46,44 Eur od 16.01.2012 do zaplatenia
zo sumy 46,44 Eur od 16.02.2012 do zaplatenia
zo sumy 46,44 Eur od 16.03.2012 do zaplatenia

zo sumy 46,44 Eur od 16.04.2012 do zaplataenia
zo sumy 46,44 Eur od 16.05.2012 do zaplataenia
zo sumy 46,44 Eur od 16.06.2012 do zaplataenia

- 8,75 % ročne:

zo sumy 46,44 Eur od 16.07.2012 do zaplataenia

ako aj nahradiť navrhovateľke trovy konania, a to súdny poplatok v sume 75,- Eur a trovy právneho zastúpenia v sume 405,89 Eur, tieto na účet právneho zástupcu navrhovateľky, vedený vo D. G., Z..G.. na č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 16.08.2012 sa navrhovateľka proti odporcovi domáhala zaplataenia istiny vo výške 1 253,88 Eur spolu s príslušenstvom za obdobie od mája 2010 do júla 2012 na tom základe, že dňa 21.09.1998 uzavrela s odporcom Zmluvu o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s., v zmysle ktorej sa odporca zaviazal vyplácať jej doživotne sumu vo výške 1 399,- SKK, čo predstavuje sumu 46,44 Eur mesačne, vždy k 15. dňu nasledujúceho mesiaca až do jej dožitia. Poukázala na skutočnosť, že zmluvný záväzok vzniknutý uvedenou zmluvou je Zmluvou o dôchodku podľa ust. § 842 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Ďalej uviedla, že odporca jej dňa 26.10.2009 výpoveďou vypovedal Zmluvu o dôchodku, pričom ako jediný dôvod výpovede uvedenej zmluvy uviedol využitie zákonného práva podľa § 582 Občianskeho zákonníka. Podľa uvedenej výpovede platnosť a účinnosť uvedenej zmluvy o dôchodku mala skončiť ku koncu najbližšieho kalendárneho štvrťroka t.j. 31.03.2010 a odporca k 15.04.2010 nevykonal už žiadnu platbu v jej prospech. Uvedenú výpoveď považovala za neplatnú, nakoľko sa nejedná o zmluvu na dobu neurčitú, ale na dobu neurčitého trvania. Ďalej poukázala, že v minulosti si na tunajšom súde uplatnila nárok na zaplataenie sumy 46,44 Eur za mesiac apríl 2010, v konaní vedenom pod sp. zn. 45C 103/2010, pričom tunajší súd v iných konaniach ktoré mali rovnaký právny základ potvrdil, že zmluva o dôchodku je platná a výpoveď daná odporcom neplatná, v ktorom smere poukázala aj na Nález Ústavného súdu SR zo dňa 25.04.2012 č.k. II. ÚS 26/2012-33, ktorý bol potvrdený právny názor, že zmluva o dôchodku nie je zmluvou na dobu neurčitú a teda ju nemožno ukončiť výpoveďou podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Na základe návrhu navrhovateľky tunajší súd dňa 20.09.2012 vydal vo veci platobný rozkaz sp. zn. 40Ro/777/2012, proti ktorému podal odporca v zákonom stanovenej lehote odpor, ktorým žiadal návrh navrhovateľky zamietnuť a to z dôvodu, že aj po oboznámení sa s uvedeným nálezom Ústavného súdu SR zostáva navrhovateľovi povinnosť striktnie rešpektovať ust. § 119 ods. 3 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, s tým, že na predmetnú vec vzťahujú ust. § 27 ods. 8, § 116 a najmä § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou uvedeného zákona a plnenie zo Zmluvy o dôchodku sa stalo právne nemožným zo strany navrhovateľa keď najmä podľa § 119 ods. 3 uvedeného zákona výslovne neumožňuje banke uskutočňovať činnosti, ktoré sú v rozpore so zákonom o bankách a odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona nikto nemôže pokračovať v činnosti, v ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom. Zároveň sa ust. tohto zákona spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona (§ 116 Zákona o bankách). Ďalej v rozpore so zákonom o bankách je taká činnosť, keď banka má poskytovať plnenie hospodársky neodôvodnené alebo plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytované protihodnote, t.j. predovšetkým plnenie bez protihodnoty (§ 27 ods. 8 Zákona o bankách), teda plnenie zmluvy o dôchodku je svojim charakterom plnenie bez akejkoľvek protihodnoty banke a tiež je hospodársky neodôvodnené. Poukázal na § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak sa plnenie stane nemožným povinnosť dlžníka plniť zanikne a to s poukazom na zákon o bankách aplikovanie nie je možné právne vylúčiť na žiaden právny vzťah, ktorého zmluvnou stranou je banka. Vzhľadom na to žiadal návrh navrhovateľky zamietnuť.

S týmto právnym názorom odporcu jednoznačne nesúhlasila navrhovateľka, ktorý nesúhlas vyjadrila v písomnom podaní zo dňa 08.11.2012 uviedla, že celý argument o nemožnosti plnenia považuje za absurdný a v skutočnosti ide len o účelovú obranu odporcu keď Zmluva o dôchodku spadá do rámca interných vzťahov odporcu a jeho bývalého zamestnanca, na ktoré sa nevzťahuje § 27 ods. 8 zákona o bankách, pričom plnenie zo zmluvy o dôchodku má byť v zmysle Štatútu vyplácané z Fondu vytvoreného

z použiteľného zisku odporcu čo zákon o bankách nezakazuje, a zmluva o dôchodku nie je Zmluvou uzavretou za nápadne nevýhodných podmienok. Ďalej poukázala, že celá právna argumentácia odporcu o dodatočnej nemožnosti plnenia je v skutočnosti len účelovou obranou odporcu. Poukázala na to, že odporca každoročne odovzdáva finančné sumy tretím osobám bez protiplnenia v ktorom smere poskytuje aj informácie na jeho internetovej stránke. Okrem iného poukázala aj na to, že konanie odporcu v predmetnej veci je aj v rozpore s dobrými mravmi, ktorý v rámci svojej argumentácie ponúka argumenty spadajúce do svojej obrany.

Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to Zmluvou o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľni, a.s.“ zo dňa 21.09.1998, výpoveďou Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu zo dňa 26.10.2009, Štatútom Podporného dôchodkového fondu Slovenskej štátnej sporiteľne zo dňa 01.07.1993, ako aj dodatkov k nemu, zaslanie upravených tlačív z 21.07.1994, Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 45C 103/2010 zo dňa 10.03.2011 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č.k. 9Co 256/2011-147 zo dňa 16.05.2013, ako aj ďalších listinných dôkazov a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Účastníci konania uzavreli Zmluvu o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ (ďalej len Zmluvu o dôchodku) dňa 21.09.1998, predmetom ktorej je doživotné plnenie z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z Podporného dôchodkového fondu podľa Štatútu PDF, pričom povinnosť plniť má povinný - odporca a právo na plnenie má príjemca-navrhovateľka. Podľa čl. II povinný t.j. odporca sa zaviazal vyplácať príjemcovi t.j. navrhovateľke doživotne sumu vo výške 1 399,- Sk, t.j. 46,44 Eur mesačne, na základe skutočností uvedených v žiadosti o plnenie, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy (čl. 2). V čl. 3 je uvedené, že plnenie vo výške sumy podľa čl. 2 bude povinný vyplácať mesačne vždy k 15. dňu každého mesiaca až do dožitia príjemcu na jeho účet, počnúc mesiacom, nasledujúcim po mesiaci, v ktorom začal príjemca poberať starobný alebo plný invalidný dôchodok. Vyplácania plnenia skončí mesiacom, ktorého sa príjemca dožil.

Pri uzavieraní uvedenej Zmluvy o dôchodku účastníci postupovali v súlade so Štatútom Podporného dôchodkového fondu odporcu účinným od 01.07.1993, z ktorého vyplýva, že účel fondu slúži na podporu zabezpečenia životnej úrovne, ktorú pracovníci odporcu dosiahli v čase svojej pracovnej aktivity, na ocenenie ich vernosti k odporcovi, kvality ich práce a na podporu stabilizácie pracovníkov odporcu. V čl. II ods. 1) odporca fond vytvoril na základe čl. 11 bod 14 podnikovej kolektívnej zmluvy na rok 1993 v súlade s nariadením vlády ČSFR č. 577/90 Zb. o finančnom hospodárení štátnych podnikov - z použiteľného zisku do výšky 10 %, minimálne však 5 % za rok.

Súčasťou tejto internej úpravy u odporcu sú aj predpísané formuláre žiadosti o poskytnutie plnenia z Podporného dôchodkového fondu ako aj samotná Zmluva o poskytovaní plnenia z tohto fondu v súlade, s ktorými bola vyhotovená aj žiadosť navrhovateľky o poskytnutie plnenia a následne aj Zmluva o poskytovaní plnenia z tohto fondu.

Podľa článku III ods. 6 uvedeného štatútu plnenie je nárokové a pracovník si ho uplatňuje na základe žiadosti prostredníctvom mestskej pobočky odporcu. V žiadosti formulárového typu sa vyznačia všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na poskytnutie plnenia.

Podľa článku III ods. 4 plnenie prislúcha pracovníkovi, ktorý

- a/ rozviazal pracovný pomer u odporcu odo dňa účinnosti štatútu fondu z dôvodu prvého odchodu do starobného dôchodku alebo z dôvodu odchodu do plného invalidného dôchodku,
- b/ po skončení pracovného pomeru mu vznikol nárok na výplatu starobného alebo invalidného dôchodku a tento sa mu skutočne začal vyplácať,
- c/ bol nepretržite v hlavnom pracovnom pomere u odporcu, najmenej 10 rokov.

Listom zo dňa 26.10.2009 odporca podľa § 582 Občianskeho zákonníka doručil navrhovateľke výpoveď Zmluvy o poskytovaní plnenia z uvedeného fondu zo dňa 05.09.1997 s tým, že platnosť a účinnosť zmluvy skončí po uplynutí 3-mesačnej zákonnej výpovednej lehoty ku koncu kalendárneho štvrťroka, t. j. dňom 31.03.2010, ku ktorému dňu zaniká aj záväzok odporcu poskytovať navrhovateľke plnenie z Podporného dôchodkového fondu.

Na pojednávaní konanom dňa 12.05.2014 odporca žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť aj z toho dôvodu, že jednak zmluva nebola uzavretá v písomnej forme, pretože nie je jasné kto podpísal zmluvu o dôchodku za odporcu, pričom namietal, že ju nepodpísal V. V. Y., ktorý bol predsedom predstavenstva a prezidentom odporcu, avšak na zmluve sa pri podpise nachádza údaj, že išlo o podpísanie na odštepnom závode Trenčín, kde V. Y. nepôsobil. V tomto smere právna zástupkyňa navrhovateľky uviedla, že zmluva bola podpísaná riaditeľom odštepného závodu Krajskej pobočky v Trenčíne a je bežné, a že za banky konajú v určitých veciach vedúci zamestnanci banky odštepných závodov, pobočiek.

Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 45C 103/2010-89 zo dňa 10.03.2011 bol odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľke sumu 46,44 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 46,44 Eur od 16.04.2010 do zaplatenia a nahradiť jej aj trovy konania. Súd takto rozhodol o uplatnenom nároku navrhovateľky titulom plnenia v zmysle zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu Sl. Sp. uzavretej dňa 21.09.2008. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca a Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 9Co 256/2011-147 zo dňa 16.05.2013 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv a povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 35 ods. 3 Občianskeho zákonníka právne úkony vyjadrené inak než slovami sa vykladajú podľa toho, čo spôsob ich vyjadrenia obvykle znamená. Pritom sa prihliada na vôľu toho, kto právny úkon urobil a chráni sa dobromyseľnosť toho, komu bol právny úkon určený.

Podľa § 37 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne, a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkom je neplatný.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko - právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 20 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za právnickú osobu môžu robiť právne úkony aj iní jej pracovníci, alebo členovia, pokiaľ je to určené vo vnútorných predpisov právnickej osoby, alebo je to vzhľadom na ich pracovné zaradenie obvyklé. Ak tieto osoby prekročia svoje oprávnenie, vznikajú práva a povinnosti právnickej osobe, len pokiaľ sa právny úkon týka predmetu činnosti právnickej osoby a len vtedy ak ide o prekročenie, o ktorom druhý účastník nemohol vedieť.

Podľa § 842 Občianskeho zákonníka, Zmluvou o dôchodku sa zakladá niekomu na doživotne, alebo inak určenú dobu neurčitého trvania právo na vyplácanie určitého dôchodku.

Podľa § 843 Občianskeho zákonníka, Zmluva o dôchodku sa musí uzavrieť písomne.

Podľa § 582 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak je dojednaná zmluva na dobu neurčitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote 3 mesiacov ku koncu kalendárneho štvrťroka.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah z ktorého veriteľovi vzniklo právo na plnenie (pohľadávka od dlžníka) a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť povinnosť.

Predmetom nároku uplatneného navrhovateľkou je právo na zaplatenie peňažných súm, ako platieb dôchodku titulom písomne uzavretej Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu, ktorú súd posúdil ako zmluvu o dôchodku podľa § 842 a nasl. Občianskeho zákonníka. Dôchodok je potrebné chápať ako opakujúce sa plnenie (rentu). V zmysle citovaného zákonného ustanovenia

táto zmluva musí mať písomnú formu, v ktorej sa niekto zaväzuje, že inému doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania bude vyplácať v určitej výške dôchodok. Účelom tejto zmluvy je niekoho zabezpečiť, či už doživotne, alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania. Dobu trvania možno viazať na konkrétnu dátumom neurčiteľnú objektívne zistiteľnú skutočnosť, z ktorej je možné bez pochyb zistiť, kedy sa právny úkon končí, pričom v dobe uzavretia zmluvy nemusia mať účastníci tohto právneho vzťahu istotu, kedy takáto dohodnutá doba uplynie, je však isté, že táto skutočnosť nastane. Predmetnou zmluvou sa v prospech navrhovateľky založilo právo na vyplácanie dôchodku doživotne, t.j. na dobu určitú, avšak neurčitého trvania. Ide o presný určený okamih začatia vyplácania dôchodku a okamih ukončenia právneho vzťahu, a to smrťou oprávnenej, ktorá skutočnosť nie je závislá od ľudskej vôle. Už charakter predmetného právneho vzťahu svedčí o tom, že takýto typ zmluvy nie je možné dohodnúť na čas neurčitý, ale buď doživotne, teda do okamihu smrti oprávneného alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania, špecifikovanú určitým časovým úsekom, ktorá má svoj začiatok a koniec. Z predmetnej zmluvy jednoznačne vyplýva jej začiatok a tiež je špecifikovaný jasne jej koniec a to je smrťou navrhovateľky. Ide teda o určitú dobu s presne určeným začiatkom a koncom, len jej trvanie je neurčité a nezávislé od vôle účastníkov zmluvného vzťahu, ale ide o dobu objektívne zistiteľnú a určiteľnú.

Z uzavretej zmluvy jasne vyplýva, že povinný (odporca) sa zaväzuje vyplácať príjemcovi (navrhovateľke) doživotne sumu, a to vždy k 15. dňu každého mesiaca až do dožitia príjemcu, ktorá sa skutočnosť sa upresňuje v článku III zmluvy, v ktorom sa uvádza aj koniec vyplácania mesiacom, ktorého sa príjemca dožil, čím sa rieši koniec zmluvnej povinnosti odporcu, teda aká je jeho povinnosť plniť v priebehu mesiaca vzhľadom na splatnosť platieb, ak dôjde k úmrtiu oprávnenej navrhovateľky.

Vzhľadom na skutočnosť, že predmetná zmluva zo dňa 21.09.1998 nebola uzavretá na dobu neurčitú, nemal odporca právo túto zmluvu vypovedať podľa § 582 Občianskeho zákonníka ako to urobil listom zo dňa 26.10.2009. Výpoveď daná odporcom je potom v rozpore so zákonom a ako právny úkon je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná, pričom súd tento právny úkon odporcu posudzoval prejudiciálne v súvislosti s rozhodnutím vo veci samej. Samotnú zmluvu o dôchodku súd považuje za platný právny úkon, v ktorom smere poukazuje aj na pôvodné konanie o návrhu navrhovateľky vedenom pod sp. zn. 45C 103/2010 keď za odporcu zastúpeného V. V. Y. ako povinným a navrhovateľkou ako príjemcom za povinného podpísal V. I. Q., riaditeľ Slovenskej sporiteľne, a.s. odštepny závod Krajská pobočka Trenčín, čo je aj v súlade so samotným usmernením odporcu v zmysle ním vytvorených tlačív, ako príloh Podporného dôchodkového fondu zo dňa 21.07.1994. Súd ďalej poukazuje aj na to, že sám odporca túto zmluvu považoval za platnú, na základe nej navrhovateľke aj dlhodobo poskytoval plnenie a ak by táto zmluva bola neplatná nemal právny dôvod dávať navrhovateľke výpoveď z tejto zmluvy zo dňa 26.10.2010.

Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že Zmluva o poskytovaní plnenia z Podporného fondu odporcu je platným právnym úkonom a nebola jej platnosť ukončená ani výpoveďou zo strany odporcu, preto súd návrhu ako odôvodnenému vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Rozhodol tak aj vzhľadom na to, že predmetnú uzavretú zmluvu medzi účastníkmi tohto konania súd považuje za platnú aj vo vzťahu k Zákonu o bankách č. 483/2001 Z.z., konkrétne aj ustanovením § 27 ods. 8, podľa ktorého banka a pobočka zahraničnej banky nesmú uzavierať zmluvy za nápadne nevýhodných podmienok pre nich, najmä také zmluvy, ktoré ich zaväzujú na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote, alebo ktorými sú zjavne nedostatočne zabezpečené pohľadávky, ako aj § 119 ods. 3 podľa ktorého ustanovenia sa banke zakazuje činnosť, ktorá je v rozpore so zákonom o bankách. V tomto smere súd poukazuje aj na samotný interný predpis odporcu a to Štatút Podporného dôchodkového fondu odporcu, ktorého účelom je slúžiť na podporu zabezpečenia životnej úrovne, ktorú pracovníci odporcu dosiahli v čase svojej pracovnej aktivity, na ocenenie ich vernosti k odporcovi, kvality ich práce a na podporu stabilizácie pracovníkov odporcu, čo je aj v záujme samotného odporcu, ktorý plní svoje úlohy prostredníctvom svojich zamestnancov, pričom navrhovateľka pre odporcu pracovala značný počet rokov, pričom odporca voči nej nevystupuje ako podnikateľský subjekt, ale ako jej zamestnávateľ.

Okrem uvedeného súd aj poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II ÚS 26/2012 zo dňa 25.02.2012, kde sa okrem iného uvádza, že by bolo v rozpore s účelom a zmyslom úpravy o dôchodku pripustiť aby istota poskytovania dôchodku oprávnenej osobe bola narušená možnosťou povinnej osoby kedykoľvek zmluvný vzťah ukončiť, preto je v takýchto prípadoch vylúčené tento zmluvný vzťah ukončiť výpoveďou podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Dojednanie zmluvy o dôchodku

„na doživotie“ je navyše nepochybne potrebné považovať toto dojednanie za dojednanie zmluvy na dobu určitú.

Nakoľko sa odporca dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu a to dňom 16.05. 2010, tento je podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka povinný zaplatiť navrhovateľke aj úroky z omeškania, počnúc nasledujúcim dňom od splatnosti mesačných výšok dôchodku (splatnosť dohodnutá k 15 dňu každého mesiaca) tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Výšku ročného úroku z omeškania súd určil v súlade s ustanovením § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

V konaní úspešnej navrhovateľke súd priznal právo na náhradu trov konania v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcu zaviazal zaplatiť jej trovy konania titulom zaplateného súdneho poplatku za návrh vo veci samej v sume 75,- Eur a titulom trov právneho zastúpenia v sume 405,89 Eur.

Trovy právneho zastúpenia navrhovateľky v zmysle Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. pozostávajú zo 4 úkonov právnej služby vo výške tarifnej odmeny za jeden úkon v sume 61,41 Eur, a to za prípravu a prevzatie zastúpenia, podanie návrhu na súd zo dňa 14.08.2012 (doručené súdu 16.08.2012), písomné vyjadrenie k odporu doručené súdu zo dňa 08.11.2012, zastupovanie navrhovateľky na pojednávaní dňa 12.05.2014, ďalej 1 štvrtinový úkon - zastupovanie navrhovateľky na nemeritórnom pojednávaní dňa 21.01.2013 (§ 14 ods. 5 písm. b) v sume 15,35 Eur) a 1 úkon vo výške jednej poloviny základnej sadzby za písomné vyjadrenie zo dňa 08.04.2013 k odvolaniu odporcu v sume 30,70 Eur, čo predstavuje spolu sumu 291,69 Eur. Ďalej súd priznal aj náhradu hotových výdavkov - režijný paušál a to za rok 2012 za 3 úkony po 7,63 Eur, v roku 2013 za 2 úkony po 7,81 Eur a jeden úkon v roku 2014 v sume 8,04 Eur, čo spolu predstavuje sumu 46,55 Eur. Uvedená priznaná náhrada bola zvýšená o 20 % DPH v sume 67,65 Eur.

Súd podotýka, že za zastupovanie dňa 21.01.2013 súd navrhovateľke priznal náhradu vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby, nakoľko toto pojednávanie nebolo meritórne a bolo odročené bez konania vo veci samej z procesných dôvodov (rozhodovanie o návrhu odporcu na prerušenie konania).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, písomne v dvoch vyhotoveniach na tunajšom súde ku Krajskému súdu v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona.